

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดลำปาง
โดยใช้รูปแบบการสอนการอ่าน MIA

The Development of English Reading Skill of Primary Students in
Lampang Province by Using MIA Teaching Reading Model

พงศ์ทวี ทศวา¹

Pongtawee Tassawa¹

ธนาพันธุ์ ณ เชียงใหม่²

Thanapan Na Chiangmai²

Received: February 10,2023 Revised: February 10,2023 Accepted: May 31,2023

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดลำปาง หลังการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบ MIA กับเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยตั้งสมมติฐานในงานวิจัยว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดลำปาง มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบ MIA ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดลำปาง จำนวน 10 โรงเรียน จำนวน 155 คน ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่าน MIA จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดลำปาง จำนวน 10 โรงเรียน มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้

คำสำคัญ: รูปแบบการสอนอ่านแบบ MIA , ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ, นักเรียน

Abstract

The purpose of this research was to compare English reading skill of the primary students in Lampang province after learning by using MIA teaching reading model with the criteria (60 percent). The hypothesis of the research is the primary students in Lampang province have English reading achievement which meet the criteria (60 percent) after learning by using MIA teaching reading model. The sample group is 155 primary students in Lampang province from 10 schools. The study was conducted in the first semester of academic year 2020. The research instruments are 1) 6 MIA lesson plans and 2) English

¹² สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

Faculty of Education, Lampang Rajabhat University

¹ Corresponding author Email: i-71@live.com

reading comprehension test. The statistics used in data analysis were Percentage, Mean, Standard deviation. The result of the study found that: English reading achievement of the primary students from 10 schools in Lampang is more than 60 percent, which met the research hypothesis set by the researcher.

Keywords: MIA teaching reading model, English reading skill, Students

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 เป็นยุคโลกาภิวัตน์ มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในด้าน การติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย ทำให้ความรู้และข้อมูลต่างๆ แพร่หลายไปอย่างรวดเร็ว เกิดการเปลี่ยนแปลง ทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม คนในสังคมจึงมีการติดต่อสื่อสารเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมและเศรษฐกิจ เพิ่มขึ้น ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตของคนไทยมากขึ้น ทั้งด้านการทำธุรกิจ ด้านการ ท่องเที่ยว และด้านการศึกษา ด้วยเหตุนี้ประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ให้กับนักเรียนผู้ที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งผู้เรียนสามารถนำความรู้ทักษะภาษาอังกฤษ ไปใช้ประโยชน์ในการค้นคว้าหาข้อมูลใหม่ ๆ เพื่อการศึกษา และการประกอบอาชีพในอนาคต ตามที่ กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นว่าผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษและสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็น เครื่องมือในการติดต่อสื่อสารได้ จะมีความได้เปรียบด้านการศึกษาต่อและการเลือกประกอบอาชีพใน อนาคต รวมทั้งยังทำให้ทันต่อเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโลกและสามารถปรับตัวเข้ากับ สังคมอื่นได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ภาษาอังกฤษยังมีความสำคัญต่อด้านธุรกิจ เนื่องจากว่ามีนักธุรกิจ ชาวต่างชาติจำนวนมากมาลงทุนสร้างฐานการผลิตสินค้าในประเทศไทยและประเทศไทยยังมีสินค้าจำนวน มากที่ส่งออกไปยังต่างประเทศอีกด้วย ดังนั้นนักธุรกิจและผู้ประกอบการชาวไทยต้องมีทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเพื่อที่จะได้ตกลงทำการค้าขายได้อย่างราบรื่นและยังสามารถขยายธุรกิจไปยังต่างประเทศซึ่ง จะมีโอกาสเพิ่มยอดขายและกำไรได้มากขึ้น โดยจุฑาภรณ์ ภารพบ (2564). ได้ระบุไว้ว่า ในด้านธุรกิจผู้ที่มี ความรู้และมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษดีมีโอกาสในการประกอบธุรกิจและเป็นที่ต้องการของตลาดจึง ส่งผลให้ผู้ที่มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีโดยเฉพาะทักษะการพูดมีโอกาสที่จะได้งานและได้รับการ สนับสนุนในอาชีพเพิ่มมากขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นการท่องเที่ยวยังเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้หลักให้กับ ประเทศและนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นชาวต่างชาติ ผู้ให้บริการและประชาชนชาวไทยทุกคนควรมี ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อที่จะอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว เมื่อนักท่องเที่ยวเกิดความ ประทับใจในการติดต่อสื่อสารตลอดการท่องเที่ยวทำให้มีโอกาสที่จะเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย อีกครั้ง รวมถึงถ้าคนไทยสามารถประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเป็นภาษาอังกฤษได้จะส่งผลให้มี จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นและการที่ประเทศไทยมีรายรับเพิ่มขึ้นส่งผลให้รัฐบาลสามารถนำเงิน เหล่านั้นไปใช้การพัฒนาประเทศด้านต่างๆ เพื่อให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาประเทศ และ ยังเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการใน ประเทศไทย และพบว่าผู้ประกอบการมีความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ บุคลากรหรือ พนักงานในสถานประกอบการต่าง รวมถึงพ่อค้าแม่ค้าที่บริการขายอาหารให้กับนักท่องเที่ยวล้วนมีความ ต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการใช้ภาษาอังกฤษในเนื้อหาที่จำเป็นต่องาน ได้แก่ การสนทนาใน ชีวิตประจำวัน การกล่าวต้อนรับ และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็น ได้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษา การทำธุรกิจ และการท่องเที่ยว ด้วยเหตุนี้คนไทยทุกคนควร

จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้สื่อสารได้เพื่อที่จะร่วมกันเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรือง

ดังนั้นในระบบการศึกษาไทยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ถูกบรรจุลงในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ซึ่งมุ่งหวังให้นักเรียนไทยสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และเมื่อสำเร็จการศึกษา ผู้เรียนจะต้องสามารถฟัง พูด เขียน และอ่านภาษาอังกฤษได้เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานาน แต่ก็พบว่านักเรียนไทยยังมีปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษในทุกด้าน โดยเฉพาะปัญหาด้านทักษะการอ่านซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของนักเรียนไทย ซึ่งมีสาเหตุมาจากการที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบการอ่านภาษาอังกฤษเนื่องจากผู้เรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยาก และผู้เรียนมีคลังคำศัพท์น้อย เมื่อผู้เรียนอ่านบทความภาษาอังกฤษแล้วไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ใดคำศัพท์หนึ่ง ก็จะทำให้เกิดการหยุดชะงัก หากผู้เรียนเกิดการหยุดชะงักหลายครั้งจะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวของบทความนั้นได้ และท้ายที่สุดผู้เรียนก็จะไม่เข้าใจในบทความที่ได้อ่าน จากปัญหานี้จึงส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการอ่านของผู้เรียน เนื่องจากว่าหากผู้เรียนอ่านแล้วเกิดความเข้าใจ ผู้เรียนก็จะเกิดความต้องการในการอ่าน แต่ถ้าอ่านแล้วไม่เข้าใจผู้เรียนก็จะรู้สึกเบื่อหน่ายและไม่อยากอ่านต่อ และอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีปัญหาในด้านทักษะการอ่าน คือ ผู้สอนขาดเทคนิคในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างมากในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากการวัดประเมินผลทางการเรียนรู้ตามมาตรฐานส่วนมากจะต้องใช้ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในการทำข้อสอบ หากผู้เรียนขาดทักษะในด้านนี้ก็จะทำให้เป็นไปได้ยากที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะในประเทศไทยจะวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังที่ สุนีย์ สันหมุด (2552). ได้กล่าวว่า ปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษมาจากหลายปัจจัย ปัจจัยที่สำคัญคือผู้เรียนมีนิสัยไม่รักการอ่านและยังมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่างจำกัด ผู้เรียนจึงไม่ใส่ใจในการอ่าน โดยอ่านไปเรื่อย ๆ อย่างไรก็ตามจุดมุ่งหมายทำให้จับใจความสำคัญไม่ได้ เพราะไม่เข้าใจในบทความที่อ่าน อีกทั้งครูผู้สอนยังขาดเทคนิคการสอนที่เหมาะสม จากปัญหาทักษะการฟัง การพูด การเขียน และการอ่านภาษาอังกฤษของการศึกษาไทยที่กล่าวมาข้างต้นพบว่า ปัญหาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจส่งผลกระทบต่อผู้เรียนในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ฉะนั้นปัญหานี้จึงเป็นวิกฤตการณ์ในด้านการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน จึงได้ไปศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่มีเทคนิคหรือวิธีการสอนต่างๆที่น่าสนใจและจะสามารถนำมาพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนแล้วทำให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้ คณะผู้วิจัยพบว่าวิธีแก้ไขปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยการใช้เทคนิคในการสอดแทรกการสอนคำศัพท์แก่นักเรียนให้ดีขึ้นมีหลายวิธีได้แก่ เทคนิคแบบ KWL-Plus เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการอ่านของนักเรียนซึ่งเทคนิคนี้จะช่วยเชื่อมโยงเนื้อหาเดิมเข้ากับความรู้ใหม่ของนักเรียน และมีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนมีส่วนร่วม ส่งเสริมให้นักเรียนกระตือรือร้น และสามารถพัฒนาทักษะการอ่านนักเรียนให้ดีขึ้น และมีขั้นตอนในการใช้ KWL-Plus ในการสอนอ่านมีดังนี้ 1.ขั้น K คือ ขั้น What do I know? เป็นขั้นที่ทบทวนความรู้เดิมหรือประสบการณ์ในการเรียนรู้คำศัพท์เก่าๆของนักเรียน ขั้นที่สองคือขั้น What do I want to learn? เป็นการตั้งคำถามว่านักเรียนอยากรู้อะไรใหม่ๆ ขั้นที่สามคือขั้น L1 What I learn? เป็นขั้นตอนที่นักเรียนต้องรู้ว่ากำลังอ่านอะไรอยู่หรือเรียนอะไรอยู่ ขั้นที่สี่คือขั้น L2

Mapping เป็นขั้นตอนที่นักเรียนต้องอ่านแล้วเชื่อมโยงความคิดร่วมกันเป็นกลุ่มและขั้นสุดท้ายคือขั้น L3 Summarizing เป็นขั้นสรุปจากแผนผังความคิดจากการอ่านคำศัพท์หรือบทอ่านในเรื่องที่ผู้สอนสอน ซึ่งสอดคล้องกับ (ปิยวรรณ ลอดทอง, 2556:ออนไลน์) ซึ่งกล่าวไว้ว่า เป็นเทคนิคที่มีคนส่วนใหญ่นิยมนำไปพัฒนาทักษะการอ่านซึ่งมีการนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่และมุ่งเน้นให้นักเรียนทำงานเป็นทีม นอกจากนี้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุดในการอ่านจับใจความ มีขั้นตอนการใช้ KWL-Plus ดังนี้ ขั้น K คือ ขั้น What do I know? ขั้นที่สองคือขั้น What do I want to learn? ขั้นที่สามคือขั้น L1 What I learn? ขั้นที่สี่คือขั้น L2 Mapping และ ขั้นสุดท้ายคือขั้น L3 Summarizing ซึ่งก็ได้มีนักวิจัยหลายท่านได้นำเทคนิค KWL-Plus มาใช้ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังมีเทคนิคที่ใช้ในการพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญที่เน้นให้นักเรียนพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นคือเทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษด้วย CIPPA Model หมายถึง เทคนิคที่ยึดให้นักเรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อค้นหา วิเคราะห์และกลั่นกรองสิ่งที่เรียนออกมาให้เป็นรูปธรรม ให้นักเรียนได้อ่าน จดคำศัพท์และอ่านเรื่องพร้อมสรุปเองได้ซึ่งสอดคล้องกับเว็บไซต์ของ (ปิยวรรณ ลอดทอง, 2556:ออนไลน์) ที่กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIPPA Model เป็นการให้นักเรียนได้อ่านจับใจความด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการเน้นให้นักเรียนวิเคราะห์และบันทึกคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมายแล้วไปหาคำตอบด้วยตนเองเพื่อที่จะสามารถอ่านบทอ่านที่ให้ได้ว่าเข้าใจซึ่งมีขั้นตอนที่ (ปิยวรรณ ลอดทอง, 2556:ออนไลน์) อ้างใน ทิศนา ขัมมณี (2545 : 14) ดังนี้ C=Construct สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง I = Interaction คือ การให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน P =Participation คือการให้นักเรียนมีบทบาท มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด P =Process คือการให้นักเรียนได้เรียนรู้กระบวนการ ข้อความที่สรุปได้ A = Application คือการให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ ซึ่งจากที่คณะผู้วิจัยได้ไปศึกษาหาข้อมูลว่าเทคนิค CIPPA Model สามารถพัฒนาการอ่านได้จริงหรือไม่ก็พบว่า เทคนิค CIPPA Model ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการ 7 ขั้น ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นที่ 6 การปฏิบัติ ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ มากกว่านี้ก็มีผู้วิจัยหลายท่านให้ความสนใจและนำไปใช้ในการวิจัยแล้วได้ผลจริงดังนี้ งานวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ พัทธพร โพธิ์ไสดาจันทร์และคณะ (2555) กล่าวว่า มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ตามรูปแบบ CIPPA 2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ CIPPA Model ซึ่งคณะผู้วิจัยนี้ได้ทำแผนการอ่านเพื่อความเข้าใจและแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิค CIPPA Model ผลปรากฏว่า 1. กิจกรรมการจัดการเรียนตามรูปแบบ CIPPA ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 79.47/82.78 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนตามรูปแบบ CIPPA สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนอกจากนี้จากการศึกษางานวิจัยพบว่าบางงานวิจัยมีผลหลังเรียนสูงขึ้นโดยมีนัยสำคัญทางสถิติคือ 0.05 แปลว่าประสบความสำเร็จมาก และคณะผู้วิจัยยังได้ศึกษาก็คือเทคนิคการอ่านแบบ CSR (Collaborative Strategic Reading) หรือกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ ซึ่งเป็นเทคนิคที่เน้นให้นักเรียนฝึกฝนการอ่านอย่างเป็นระบบ จึงทำให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้และไม่มองหรือเบื่อเวลาอ่าน เนื้อเรื่องหรือบทความในหนังสือเรียน เทคนิคนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ การเพิ่มพูนคำศัพท์ และเน้นการเรียนแบบร่วมมือ อีกทั้งเทคนิคนี้ยังสามารถนำไปใช้กับ

นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านทั้งระดับสูง กลาง และต่ำ โดยเน้นการอ่านแบบกลุ่ม อ่านแล้วร่วมกัน แสดงความคิดเห็นแล้วสรุปใจความสำคัญของสิ่งที่อ่าน จึงทำให้เทคนิคการอ่านแบบ CSR ช่วยเพิ่มวง คำศัพท์และการทำงานหรือให้ความร่วมมือแบบกลุ่มให้แก่นักเรียน รูปแบบการสอนอ่านแบบ CSR มี ขั้นตอนในการอ่าน 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) กลวิธีการสำรวจบทอ่าน (Preview) 2) กลวิธีการทำความเข้าใจ (Click & Clunk) 3) กลวิธีหาใจความสำคัญ (Get the Gist) และ 4) กลวิธีการสรุป (Wrap up) ซึ่ง สอดคล้องกับ สุदारตัน ทองแก้ว ประยงค์ กลั่นฤทธิ์ และ รพีพร สร้อยน้ำ (2560: 82-83) อ้างใน คลิงเนอร์ และ วอห์น (Klingner & Vaughn, 1999: 738-747) ว่ากลวิธีการอ่านแบบร่วมมือนี้ จะช่วย การจัดการเรียนการสอนอ่าน และส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน มีความรับผิดชอบ โดยช่วยกันอ่าน บทอ่านและร่วมกันหาวิธีการแก้ปัญหา เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล มีขั้นตอนดังนี้ 1. การทำนาย (Preview) เป็นขั้นที่ให้นักเรียน สังเกตชื่อเรื่อง ภาพประกอบ เพื่อคาดเดาว่าสิ่งที่กำลังจะอ่านเกี่ยวกับเรื่องอะไร 2. คำศัพท์ที่รู้ความหมาย หรือไม่ (Click & Clunk) เป้าหมายของขั้นตอนนี้ เพื่อให้นักเรียนประเมินตนเองว่าเข้าใจคำศัพท์ใดบ้าง (Click) และไม่เข้าใจคำศัพท์ใดบ้าง (Clunk) แล้วให้ทุกคนในกลุ่มนำคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายมารวมกัน แลกเปลี่ยนความรู้ว่าคำศัพท์ไหนแปลว่าอะไรจนเหลือคำศัพท์ที่ทั้งกลุ่มไม่สามารถเข้าใจความหมายได้ ก็จะเริ่ม กระบวนการ Click & Clunk โดยอาจจะดูบริบท prefix suffix หรือแม้กระทั่งเปิดพจนานุกรม รวมไปถึง การช่วยเหลือจากผู้สอน 3. เข้าใจประเด็น (Get the Gist) ขั้นตอนนี้เป็นการระบุใจความสำคัญของสิ่งที่ อ่านไปว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร โดยให้นักเรียนอ่านย่อหน้าที่ละย่อหน้าและบอกใจความสำคัญของ แต่ละย่อหน้าเป็นคำพูดของตนเอง 4. สรุปประเด็น (Wrap Up) เป็นขั้นการสรุปใจความว่านักเรียนมี ความเข้าใจมากน้อยเพียงใดในการอ่านเรื่องนี้ และคิดว่าได้อ่านจริงหรือไม่ โดยสามารถวัดได้ 3 ระดับคือ ระดับการอ่านตัวอักษร ระดับความเข้าใจในการตีความ และระดับความเข้าใจในเชิงวิจารณ์ จึงทำให้มี นักวิจัยหลายท่านได้นำเทคนิค CSR มาใช้ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษ ยกตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ สุदारตัน ทองแก้ว (2560) ได้นำเทคนิค CSR มาใช้ใน การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน โดยผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ซึ่งได้ผ่านการตรวจแก้ไข ทดลองใช้ และปรับปรุงมาแล้ว มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกแผน และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบ ร่วมมือ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามและจุดประสงค์ (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.25-0.50 มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.25 - 0.75 และค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.99 และ นอกจากนี้ยังมีนักวิจัยอีกท่านหนึ่งที่ได้นำเทคนิคการสอนอ่านแบบ CSR ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน นั้นก็คืองานวิจัยของ สุพัตรา มุลละออง (2558) ที่ใช้เทคนิค CSR เพื่อเปรียบเทียบความสามารถใน การอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน โดยจัดทำแบบสอบถาม ความต้องการหัวข้อเนื้อหาบทอ่าน ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปเพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความต้องการด้านเนื้อหา บทอ่านที่ นำมาสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้การอ่านกลวิธีแบบร่วมมือ ตอนที่ 3 เป็น การเสนอแนะข้อคิดเห็นเพิ่มเติม 2. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้การอ่านกลวิธี

แบบร่วมมือซึ่งประกอบด้วยบทเรียนจำนวน 8 บท 3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ การอ่านกลวิธีแบบร่วมมือที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 บท จำนวน 8 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที 4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ 1 ฉบับ จำนวน 40 ข้อ 5.แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็น แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ หลังจากศึกษางานวิจัยของสองท่านนี้ ที่ได้ ใช้เทคนิค CSR ทำให้คณะผู้วิจัยได้รู้ถึงกระบวนการขั้นตอนที่เป็นระบบและเทคนิคต่างๆที่สามารถช่วย พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้นและความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 เทคนิคต่อไปที่คณะผู้วิจัยได้ศึกษาคือเทคนิคการสอนอ่านแบบ jigsaw ซึ่งเป็นเทคนิคที่ ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยเป็นวิธีที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีการแยกนักเรียนที่เก่ง อ่อน และปานกลางอยู่ใน กลุ่มซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สอนง อินละคร (2544 : 122) ได้นำเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดย ใช้เทคนิค Jigsaw ไว้ดังนี้ 1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-6 คน โดยความสามารถของนักเรียน แต่ละกลุ่มเลือกประธาน และเลขานุการกลุ่ม ซึ่งกลุ่มดังกล่าวเรียกว่า กลุ่มบ้าน หรือ Home group 2. กลุ่มบ้าน (Home group) แต่ละกลุ่มมอบหมายภาระงานให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบ โดยผู้สอน จะแบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อย่อยแล้วให้สมาชิกในกลุ่มศึกษาและรับผิดชอบเนื้อหาคนละส่วน 3. จัดกลุ่ม เชี่ยวชาญ หรือ Expert group โดยให้นักเรียนของแต่ละกลุ่มกลุ่มบ้านที่รับผิดชอบเรื่องเดียวกันไป รวมกับกลุ่มใหม่ แล้วศึกษาทำความเข้าใจเนื้อหา ทำใบงาน หรือทำกิจกรรมร่วมกันจนเกิดความเข้าใจใน เรื่องนั้น ๆ อย่างละเอียด 4. กลับกลุ่มบ้าน (Home group) โดยให้นักเรียนแต่ละคนกลับสู่กลุ่มเดิม แล้วอธิบายหัวข้อที่ตนเองได้ศึกษาให้สมาชิกในกลุ่มฟัง โดยคนที่ได้เรื่องที่ 1 อธิบายให้คนในกลุ่มเข้าใจ เป็นคนแรก แล้วตามด้วยคนที่ได้เรื่อง 2 3 ตามลำดับ 5. แต่ละคนในกลุ่มทำแบบทดสอบ จากนั้นก็จะมี การรวมคะแนนและเฉลี่ยคะแนนเป็นคะแนนของกลุ่ม 6. กลุ่มที่ได้คะแนนรวมหรือคะแนนเฉลี่ยสูงสุดจะ ได้รับรางวัลจากผู้สอน และด้วยความโดดเด่นนี้เองจึงทำให้เทคนิคหรือรูปแบบการสอนนี้ได้รับความนิยม และมีนักวิจัยหลายๆท่านได้ศึกษาและทำการวิจัยเช่น ศรีวราวุฒิ เวียงอินทร์ (2560) ได้ทำการวิจัยกับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจ ของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแบบทดสอบหลังเรียนผลปรากฏว่า คะแนนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค จิ๊กซอว์มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งถือว่าเป็นงานวิจัยที่ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้ในระดับที่ติดแต่ต้องใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพราะเน้น การอ่านจับใจความสำคัญและต่อมาก็มีอีกหนึ่งผู้วิจัยที่ได้้นำการสอนแบบจิ๊กซอว์ไปใช้ในการทำวิจัยเพื่อ พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนั่นคือ พิมพร พยุหะ (2557) ได้ทำการวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญซึ่งได้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์ซึ่งได้ ใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ ผลปรากฏว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียน โดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้างานวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคจิ๊กซอว์ทำให้ ผู้วิจัยทราบว่ามีวิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านนี้เหมาะสำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจและ

สรุปใจความสำคัญซึ่งต้องเป็นวัยที่โตขึ้นมาหน่อยเช่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือตอนปลายและใช้ได้ผลมากแต่ข้อจำกัดคือไม่ค่อยเหมาะกับการสอนการอ่านของเด็กประถมสักเท่าไรแต่ก็ถือว่าเป็นเทคนิคที่ค่อนข้างได้รับความนิยมและสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีขึ้นจริง ๆ และนอกจากกลวิธีและทฤษฎีการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่กล่าวมาข้างต้นก็ยังมีอีกกลวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษหนึ่งที่น่าสนใจและสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและเน้นการพัฒนาทักษะคำศัพท์ของนักเรียนได้ดีกว่าเทคนิคอื่นๆที่กล่าวมาข้างต้น นั่นคือ เทคนิคการสอนอ่านแบบ MIA วิธีการสอนอ่านของเมอร์ด็อก (MIA) (Murdoch Integrated Approach) เป็นวิธีการสอนที่คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแล้วค้นพบว่าวิธีการแก้ปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้เป็นอย่างดี ซึ่งการสอนอ่านแบบ MIA ถูกนิยมนำมาใช้อย่างแพร่หลาย และส่วนใหญ่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้มากกว่าทฤษฎีหรือกลวิธีอื่นๆ และนอกจากนี้กลวิธีการสอนอ่านแบบ MIA เป็นกลวิธีที่สามารถสอดแทรกการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้นักเรียนได้เป็นอย่างดี ด้วยกระบวนการและขั้นตอน 7 ขั้น คือ 1.ขั้นถามคำถามนำก่อนการอ่าน (Asking priming questions) 2.ขั้นหาความหมายของคำศัพท์ (Finding the meaning of vocabularies) 3.ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) 4.ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) 5.ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) 6.ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing jigsaw exercise and paragraph structure) 7.ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and correcting) ซึ่งสอดคล้องกับอุซุพร บถพิบูลย์ (2550) ได้กล่าวไว้ว่าขั้นตอนการสอนอ่านแบบ MIA นี้ เมอร์ด็อกซ์ ได้ให้แนวทางในการสอนดังต่อไปนี้คือ 1.ขั้นถามคำถามนำก่อนการอ่าน (Asking priming questions) คือ ผู้สอนจะตั้งคำถาม หรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้น และก่อให้เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนกับนักเรียน ก่อนที่จะอ่านเรื่องนั้นๆ 2.ขั้นหาความหมายของคำศัพท์ (Finding the meaning of vocabularies) คือ ผู้สอนจะเป็นคนเลือกคำศัพท์ (Key word) ขึ้นมาเองจากเรื่อง คำบางคำนักเรียนอาจจะรู้ความหมายแล้ว หรือคำบางคำหากมีความหมายหลายอย่าง ผู้สอนอาจจะเขียนความหมายของคำศัพท์คำนั้นให้อยู่ในสถานการณ์ที่พบ (ประโยคต่างๆ) 3.ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) คือ ผู้สอนแจกบทอ่าน (The text) ให้นักเรียนอ่านตามเวลาที่กำหนดให้ ซึ่งในเนื้อหานั้นจะแตกต่างกับเนื้อหาปกติคือ จะมีคำถามย่อยแทรกอยู่ในเนื้อหา เพื่อให้นักเรียนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคำถามกับคำสรรพนามในเนื้อเรื่อง 4.ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) คือ ผู้สอนให้นักเรียนเติมข้อความจากประโยคปลายเปิด ที่ผู้สอนกำหนดให้ โดยนักเรียนเขียนเติมประโยคเหล่านั้นให้เป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน (A Sentence Completion Exercise) 5.ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) คือ ผู้สอนให้นักเรียนนำความรู้ หรือ ข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น อาจจะให้ นำความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ ในรูปแบบตาราง แผนภูมิ กราฟ หรือแผนที่ อย่างใดอย่างหนึ่ง ตามความเหมาะสมของข้อมูล 6.ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing jigsaw exercise and paragraph structure) คือ ผู้สอนเตรียมชิ้นส่วนของประโยคให้จำนวนหนึ่ง แล้วให้แต่ละกลุ่มพยายามต่อชิ้นส่วนต่างๆ ของประโยคเหล่านั้นให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ และเรียงประโยคเหล่านั้นตามลำดับที่ถูกต้อง และ 7.ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and correcting) คือ การประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง และให้การแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของภาษาให้ถูกต้อง เพื่อให้เป็นบรรทัดฐานที่ดีแก่นักเรียนต่อไป ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ทำการสืบค้นวิธีการสอนอ่าน และพบว่าวิธีการสอน MIA ได้มีผู้วิจัยนำมาใช้แก้ปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลายท่านด้วยกัน ได้แก่ อุซุพร บถพิบูลย์ (2550) จัดทำเรื่อง ผลของวิธีการสอนแบบ MIA ที่มีต่อความสามารถ

ในการสังเกตและพฤติกรรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน เฉลิมปัตตานานุกูล จังหวัดปัตตานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้วิธีการสอนแบบ MIA เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 1.แผนการจัดการเรียนรู้ และ 2.แบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง และผลวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการสอนแบบ MIA มีความสามารถในการภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยท่านต่อไปคือ นราธิป เอกสินธุ์ (2557) จัดทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดีอค (MIA) การวิจัยครั้งนี้มี วัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้สาระ การเรียนรู้ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดีอค (MIA) ก่อน เรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1.แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนของ เมอร์ดีอค (MIA) และ 2.แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ และ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเพิ่มความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนของเมอร์ดีอค (MIA) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ท่านถัดไปคือ สุจิตรา สารการ (2558) จัดทำเรื่อง การเปรียบเทียบวิธี การสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้สอนกับนักเรียน และวิธีการสอนอ่านแบบ MIA ในการพัฒนา ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 การวิจัยครั้งนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้สอนกับนักเรียนและวิธีสอนอ่านแบบ MIA เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่าง ผู้สอนกับนักเรียนจำนวน 6 แผน แผนการจัดการรู้การอ่านภาษาอังกฤษวิธีการสอนแบบ MIA จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนแบบปรนัยจำนวน 30 ข้อสอบ และแบบทดสอบท้ายแผนแบบปรนัยจำนวน 10 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ (MIA) มีคะแนนเฉลี่ย = 25.53 คิดเป็นร้อยละ 80.51 ต่อมา อำภา วิหุณี (2558) จัดทำเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการ สอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ก่อนเรียนกับหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA จำนวน 6 แผน รวม 12 ชั่วโมงและแบบทดสอบวัดความสามารถใน การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจำนวน 40 ข้อ และผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถ ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) หลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ รสา แก่นสูงเนิน (2558) จัดทำเรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอน e Learning วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเี่ยวตามแนวการสอนการอ่าน แบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดธรรมจริยาภิรมย์ จังหวัดสมุทรสาคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษที่เรียน e Learning ตามแนวการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค MIA เครื่องมือที่ใช้กันในงานวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอน e Learning การสอนอ่าน

ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวตามแนวการอ่านบูรณาการของเมอร์ดีอค MIA กิจกรรมการเรียนการสอน e Learning วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวตามแนวการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค MIA และแบบวัดความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ และผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน e Learning ตามแนวการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากงานวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมานั้น แสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนของเมอร์ดีอค (MIA) เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น เนื่องจากกิจกรรมการอ่าน เน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติใช้ทักษะการคิดแก้ปัญหา รวมทั้งผสมผสานทักษะทางภาษาต่าง ๆ คือ ฟัง พูด อ่าน ละเขียน จึงทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายและรู้สึกสนุกสนานกับการอ่าน ที่สำคัญแบบฝึกหัดที่ใช้ในกิจกรรมการอ่านเป็นแบบเขียนตอบ เพื่อฝึกกระบวนการคิดโดยใช้คำพูดของตนเอง สิ่งนี้ทำให้วิธีการสอน MIA เป็นการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารที่ดีวิธีหนึ่ง อุซุพร บถพิบูลย์ (2550) กล่าวว่า โดยรวมแล้วเทคนิคการพัฒนาทักษะการอ่านแบบ MIA สามารถพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนได้จริงและสามารถพัฒนาให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์พร้อมความหมายได้เป็นอย่างดีทำให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องได้ดีขึ้นซึ่งสามารถดูได้จากการศึกษาตัวอย่างงานวิจัยทั้ง 5 เรื่องข้างต้นได้เพื่อเป็นการยืนยันว่าเทคนิค นี้มีผู้ใช้มากที่สุดและเป็นวิธีที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านที่เน้นการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อใช้เป็นฐานการอ่านจับใจความหรืออ่านเพื่อความเข้าใจได้ดีมากๆ

สรุป งานวิจัยที่ใช้แก้ไขปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่คณะวิจัยพบมากที่สุด คือเทคนิคการสอนอ่านแบบ MIA เนื่องจากเป็นเทคนิคที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและมีขั้นตอนการสอดแทรกการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากกว่าเทคนิคอื่นๆ และเทคนิคนี้สามารถใช้ได้กับการพัฒนาเด็กทุกช่วงวัย ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงได้มีความคิดเห็นตรงกันว่าจะนำเทคนิคการสอนอ่านเพื่อพัฒนาความเข้าใจโดยการเน้นการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยกลวิธีการสอนอ่านแบบ MIA ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดลำปาง โดยคณะผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์กลวิธีการสอนอ่านแบบ MIA และมาทำการพัฒนาเป็นรูปแบบการสอนอ่านแบบ MIA และนำไปใช้ในการดำเนินการทดลองต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดลำปาง หลังการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบ MIA กับเกณฑ์ร้อยละ 60

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดลำปาง มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบ MIA

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) คือ นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาในจังหวัดลำปางที่คณะผู้วิจัยทำการสุ่มแบบเจาะจง เพื่อนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ซึ่งคละชั้นกัน รวมแล้วจำนวน 155 คน จากโรงเรียนดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนอนุบาลลำปาง (เขลางค์รัตน์อนุสรณ์) (25 คน)
2. โรงเรียนบ้านปางสนุก (27 คน)
3. โรงเรียนอนุบาลเมืองลำปาง (ธงชัยศึกษา) (12 คน)
4. โรงเรียนวัดหลวงวิทยา (7 คน)
5. โรงเรียนบ้านศรีหมวดเกล้า (17 คน)
6. โรงเรียนบ้านแม่กำพิทยา (12 คน)
7. โรงเรียนบ้านแม่ทะ (8 คน)
8. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จิตต์อารีย์ (22 คน)
9. โรงเรียนอนุบาลแม่ทะ (14 คน)
10. โรงเรียนบ้านฮ่องห้า (11 คน)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1 แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนอ่าน MIA จำนวน 6 แผน

2 แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1 แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนอ่าน MIA ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา และคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้

1.2 ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนอ่าน MIA

1.3 ศึกษาเอกสาร แนวคิด เกี่ยวกับวิธีการ และขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนอ่าน MIA จำนวน 6 แผน

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนอ่าน MIA ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินด้านเนื้อหา ด้านแนวคิดทฤษฎี และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน เพื่อให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ โดยแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบ (Rating Scale) ดังนี้

มีคุณภาพและเหมาะสมมากที่สุด	5 คะแนน
มีคุณภาพและเหมาะสมมาก	4 คะแนน
มีคุณภาพและเหมาะสมปานกลาง	3 คะแนน
มีคุณภาพและเหมาะสมน้อย	2 คะแนน
มีคุณภาพและเหมาะสมน้อยที่สุด	1 คะแนน

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนอ่าน MIA ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนในจังหวัดลำปาง จำนวน 10 โรงเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

2 แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 วิเคราะห์เนื้อหาและตัวชี้วัดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

2.2 สร้างแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

2.3 นำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาด้านเนื้อหาจำนวน 3 ท่าน ให้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC: Index of item-objective congruence)

+1	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์
0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์
-1	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

2.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.5 นำแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้มาตรฐานแล้ว นำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนในจังหวัดลำปาง จำนวน 10 โรงเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โดยทดสอบหลังเรียน

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1 ผู้วิจัยดำเนินการให้ผู้ช่วยวิจัยซึ่งเป็นนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจัดการเรียนการสอน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนอ่าน MIA กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนในจังหวัดลำปาง จำนวน 10 โรงเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 ครั้ง

2 เมื่อเสร็จสิ้นการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอ่านแบบ MIA จำนวน 6 ครั้ง แล้วทดสอบความรู้หลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

3 ผู้วิจัยตรวจแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 1 ครั้ง โดยให้คะแนน 1, 0 ในแต่ละข้อ

4 ผู้วิจัยนำผลคะแนนมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบ MIA ซึ่งใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดลำปาง จำนวน 10 โรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบ MIA ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ โดยผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 7.08 คะแนน โดยคิดเป็นร้อยละ 70.8 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 ซึ่งแสดงรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงผลคะแนนทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดลำปาง หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบ MIA

ที่	โรงเรียน	คะแนนสอบ (เฉลี่ย)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (รายโรงเรียน)
1	โรงเรียนอนุบาลลำปาง (เขลางค์รัตน์อนุสรณ์)	8.14	0.59
2	โรงเรียนบ้านปงสนุก	7.31	0.44
3	โรงเรียนอนุบาลเมืองลำปาง (ธงชัยศึกษา)	6.10	0.59
4	โรงเรียนวัดหลวงวิทยา	6.90	0.78
5	โรงเรียนบ้านศรีหมวดเกล้า	6.86	0.67
6	โรงเรียนบ้านแม่กวงวิทยา	6.69	0.36
7	โรงเรียนบ้านแม่ทะ	6.59	0.54

ตารางที่ 1 (ต่อ) ตารางแสดงผลคะแนนทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดลำปาง หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบ MIA

ที่	โรงเรียน	คะแนนสอบ (เฉลี่ย)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (รายโรงเรียน)
8	โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จิตต์อารีย์	7.48	0.56
9	โรงเรียนอนุบาลแม่ทะ	7.17	0.37
10	โรงเรียนบ้านฮ่องห้า	7.55	0.72
	ค่าเฉลี่ยรวม	7.08	
	ค่าร้อยละ	70.8	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			0.56

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนมีผลคะแนนทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนโดยใช้หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบ MIA โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 7.08 ($\bar{X}=7.08$) คิดเป็นร้อยละ 70.8 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ผู้วิจัยตั้งไว้

สรุปผลและอภิปรายผล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาในจังหวัดลำปาง จำนวน 10 โรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบ MIA ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ซึ่งมีเหตุมาจากปัจจัยต่างๆ เช่น ปัจจัยแรก คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนมีการเตรียมตัวที่ดีและจัดทำแผนการสอนที่ช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยนำขั้นตอนทั้ง 7 ขั้นตอนของรูปแบบการสอนอ่าน MIA มาใช้ แต่ละขั้นก็มีกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ จึงส่งผลให้นักเรียนมีความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ปัจจัยที่สอง คือ นักเรียน เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ยังมีพื้นฐานความรู้ในเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ระดับปานกลางจึงทำให้นักเรียนสามารถคาดเดาความหมายของคำศัพท์ที่อยู่ในเนื้อเรื่องได้เป็นบางคำ สิ่งนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้เป็นบางส่วน ปัจจัยที่สาม คือ สิ่งแวดล้อม นั่นคือภายในห้องเรียนมีสื่อและอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกที่ช่วยในการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเทคนิค MIA เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้นักเรียนอ่านและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้เป็นอย่างดี เนื่องจากรูปแบบการสอนทั้ง 7 ขั้นตอนช่วยให้นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ซึ่งวัดได้จากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โดยแบ่งเป็นแต่ละขั้นตอน ดังนี้ 1.ขั้นถามคำถาม นำก่อนอ่าน นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียน ทำให้นักเรียนสนใจและสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่จะเรียนต่อไปได้ 2.ขั้นหาความหมายของคำศัพท์ นักเรียนได้เขียนคำศัพท์ที่ตนเองไม่รู้เมื่อนักเรียนได้หาคำศัพท์ด้วยตนเองทำให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ดีกว่าการอ่านตามผู้สอน 3.ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มมีการโต้เถียง แลกเปลี่ยนความคิดเห็น จึงทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อเรื่องมากขึ้น 4.ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง ฝึกทำซ้ำๆ ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่องมากขึ้น 5.ขั้นถ่ายโอนข้อมูล นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงได้ประยุกต์ใช้ข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน ยกตัวอย่างเช่น การเล่าเรื่อง และแสดงบทบาทสมมติ 6.ขั้นทำ

แบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วน นักเรียนได้เรียงลำดับเนื้อเรื่อง ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องทั้งหมดและมีการบูรณาการเกมเข้ากับเนื้อเรื่องที่อ่าน ทำให้นักเรียนสนุกสนานและได้เรียนรู้เนื้อเรื่องควบคู่กันไป และ 7. ชั้นประเมินผลและแก้ไข นักเรียนได้แก้ไขในส่วนที่นักเรียนเข้าใจผิดให้ถูกต้อง ซึ่งทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องอย่างถ่องแท้ ปัจจัยที่สี่ คือ สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน เนื่องจากสถานศึกษามีการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษบ้างเช่น มีการจัดบอร์ดคำศัพท์ภาษาอังกฤษหน้าห้อง จัดมุมการอ่านหนังสือในห้องสมุด มีการติดคำศัพท์ตามสถานที่เช่น Room, Canteen และอื่นๆที่สามารถมองเห็นได้ง่ายเป็นต้น จากปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้น ส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ นั้นหมายถึง การจัดกิจกรรมโดยใช้รูปแบบการสอนอ่าน โดยใช้เทคนิค MIA สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ ซึ่งเป็นไปดังแนวคิดของ อุซุพร บลพิบูลย์ (2550) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ MIA ทำให้นักเรียนได้รับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการทางความคิดเพื่อสร้างความสามารถการอ่าน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการสอนแบบ MIA มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ อัมภา วิหุวัน (2558) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) ส่งผลให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรม ใบงาน และแบบทดสอบต่างๆ ได้ดี และมีการพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตั้งงานวิจัยของ นราธิป เอกสินธุ์ (2557) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ต็อค (MIA) เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และเน้นการสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นเพียงผู้วางแผนจัดกิจกรรมและคอยชี้แนะให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา นอกจากนี้นักเรียนยังมีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนักเรียน ได้เรียนรู้ภาษาจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย เกิดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้น ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนของเมอร์ต็อค (MIA) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

เนื่องจากรูปแบบการสอนแบบ MIA เป็นรูปแบบการสอนที่มีขั้นตอนค่อนข้างหลายขั้นตอน จึงส่งผลให้ต้องใช้เวลาในการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน หากไม่มีการวางแผน ออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบแล้ว จะส่งผลให้ไม่สามารถจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนได้ทันตามเวลา เพราะฉะนั้นผู้สอน และผู้วิจัยที่จะนำผลการวิจัยไปใช้นั้นควรจะคำนึงถึงเวลาในการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนให้รัดกุม

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

การใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบ MIA นั้นเป็นสามารถพัฒนาความสามารถทางด้านการอ่านของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรลองศึกษาเปรียบเทียบกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เนื่องจากอาจจะเห็นผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบ MIA ที่ชัดเจนขึ้นว่า การใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบ MIA สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้มากน้อยเพียงใด รวมถึงอาจจะลองใช้ในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับชั้นอื่นๆด้วย

กิตติกรรมประกาศ (ใช้กรณีมีแหล่งทุนวิจัย)

ผู้วิจัยขอขอบคุณ แหล่งทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 และสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีส่วนช่วยให้การวิจัยครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- จุฑาภรณ์ ภารพ. (2564). การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา. มหาสารคาม: วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.
- นราธิป เอกสินธุ์. (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดีอค (MIA). (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ปิยวรรณ ลอดทอง. (2556). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปป่า. สืบค้นจาก http://data.bopp-obec.info/emis/news/news_view_school.php?ID_New=1936&school_ID=1032650393.
- พัทธพรที โสดาจันทร์และคณะ. (2555). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ CIPPA MODEL ผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ. มหาสารคาม: วารสารการบริหารและพัฒนา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิมพ์พร พยุหะ. (2557). การใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน การเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิตนา แชมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รพีพร สร้อยน้ำ. (2563). ความต้องการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ สำหรับการประกอบอาชีพในประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยอุตรธานี).
- รสา แก่นสูงเนิน. (2558). การพัฒนาการเรียนการสอน e Learning วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวตามแนวการสอนการอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดธรรมจริยาภิรมย์ จังหวัดสมุทรสาคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร).

- ศราวุฒิ เวียงอินทร์และคณะ. (2560). การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยเนื้อหาตามบริบทท้องถิ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. มหาสารคาม: เอกสารการประชุมวิชาการระดับบัณฑิตศึกษาครั้งที่ 2. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สนอง อินละคร. (2544). เทคนิควิธีการและนวัตกรรมที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. (ม.ป.พ.)
- สุจิตรา สารการ (2558). การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้สอนกับนักเรียนและวิธีการสอนอ่านแบบ MIA ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสารคาม).
- สุดารัตน์ ทองแก้ว. (2560). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี).
- สุนีย์ สันหมุด. (2552). “ปัญหาด้านการอ่าน”. สืบค้นวันที่ 28 สิงหาคม 2554. จาก <http://www.gotoknow.org/สุพิทรา มุลละออง>.
- สุพิทรา มุลละออง. (2558). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การอ่านกลวิธีแบบร่วมมือและเทคนิคแผนผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสระยายโสมวิทยา อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี. นครปฐม: Veridian E-Journal, Silpakorn University.
- อำภา วิหุวัน. (2558). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสารคาม).
- อุซุพร บถพิบูลย์. (2550). ผลของวิธีการสอนแบบ MIA ที่มีต่อความสามารถในการสังเกตและพฤติกรรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูลจังหวัดปัตตานี. (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ).